

Sesijas dokuments

B8-0066/2016/rev.

14.1.2016

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par ES prioritātēm ANO Cilvēktiesību padomes 2016. gada sesijās
(2015/3035(RSP))

*Elena Valenciano, Pier Antonio Panzeri, Soraya Post, Liisa Jaakonsaari,
Tibor Szanyi, Doru-Claudian Frunzulică*
S&D grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES prioritātēm ANO Cilvēktiesību padomes
2016. gada sesijās
(2015/3035(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un ANO cilvēktiesību konvencijas un to fakultatīvos protokolus, tostarp Konvenciju par bērnu tiesībām un Konvenciju par jebkādas sievietu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*),
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Rezolūciju 60/251, ar ko izveido Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi (*UNHRC*),
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, Eiropas Sociālo hartu un ES Pamattiesību hartu,
 - ņemot vērā ES Rīcības plānu par cilvēktiesībām un demokrātiju (2015–2019),
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par ANO Cilvēktiesību padomi (*UNHRC*),
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp steidzamās rezolūcijas par šiem jautājumiem,
 - ņemot vērā 2015. gada 17. decembra rezolūciju par 2014. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā¹,
 - ņemot vērā 2001. gadā Durbanā notikušajā Pasaules konferencē pret rasismu, rasu diskrimināciju, ksenofobiju un ar to saistīto neiecietību pieņemtās deklarācijas,
 - ņemot vērā *UNHRC* īpašā referenta jaunāko ziņojumu un secinājumus par rasisma, rasu diskriminācijas, ksenofobijas un ar tiem saistītās neiecietības veidiem mūsdienās;
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 5. punktu, 18., 21., 27. un 47. pantu,
 - ņemot vērā *UNHRC* 2015. gada ziņojumu ANO Ģenerālajai asamblejai,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2015. un 2016. gadā atzīmējamās vairākas svarīgas gadadienas attiecībā uz cilvēktiesībām, mieru un drošību — Apvienoto Nāciju Organizācijas dibināšanas 70. gadadiena, Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*) un Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (*ICESCR*) 50. gadadiena, ANO deklarācijas par tiesībām uz attīstību (1986) 30. gadadiena un Pekinas deklarācijas un rīcības platformas (1995) 20. gadadiena, kā arī apūt 15 gadi, kopš pieņemta gan nozīmīgā ANO Drošības padomes rezolūcija par sievietēm, mieru un

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0470.

drošību (2000), gan Tūkstošgades attīstības mērķi (2000);

- B. tā kā visu valstu pienākums ir nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu neatkarīgi no rases, izcelsmes, dzimuma, vai ādas krāsas; atkārtoti apstiprina savu atbalstu cilvēktiesību nedalāmībai, jo tās ir savstarpēji saistītas un savstarpēji atkarīgas neatkarīgi no tā, vai tās ir pilsoniskās, ekonomiskās, sociālās vai kultūras tiesības; tā kā jebkuru šo tiesību ierobežošanai ir tieša un negatīva ietekme uz citām; tā kā visām valstīm ir pienākums ievērot savu iedzīvotāju pamattiesības un saistības veikt konkrētus pasākumus šo tiesību ievērošanas uzlabošanai valsts līmenī un sadarboties starptautiskā līmenī, lai visās jomās novērstu šķēršļus cilvēktiesību realizācijai;
- C. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošana, veicināšana un aizsardzība ir Eiropas Savienības ētikas noteikumu un tiesību aktu kopuma neatņemama daļa un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem;
- D. tā kā Savienības rīcību attiecībā ar trešām valstīm nosaka Lisabonas līguma 21. pants, kurā atkārtoti uzvērta cilvēktiesību un pamatbrīvību universāluma un nedalāmības princips, un paredzēta cilvēka cieņas, vienlīdzības un solidaritātes principa ievērošana, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un starptautisko tiesību principu ievērošana;
- E. tā kā cilvēktiesību ievērošanas jautājumi būtu sistemātiski jāiekļauj visās politikas jomās, kas saistītas mieru un drošību, attīstības sadarbību, migrāciju, tirdzniecību un investīcijām, humāno palīdzību, klimata pārmaiņām un cīņu pret terorismu, jo šīs problēmas nevar risināt atrauti no cilvēktiesību ievērošanas;
- F. tā kā ANO Cilvēktiesību padomes (*UNHRC*) regulārās sesijas, īpašo referentu iecelšana, vispārējo regulāro pārskatu (*UPR*) mehānisms un speciālās procedūras, kas vērstas uz situāciju konkrētās valstīs vai tematiskiem jautājumiem, sniedz ieguldījumu cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma veicināšanai un ievērošanai;
- G. tā kā diemžēl patlaban ir atzīts, ka daži no Cilvēktiesību padomes pašreizējiem locekļiem ir starp smagākajiem cilvēktiesību pārkāpējiem un ar sliktu reputāciju gan attiecībā uz sadarbību ar ANO speciālajām procedūrām, gan prasībām ziņošanas jomā ANO Cilvēktiesību līguma iestādēm,

ANO Cilvēktiesību padome

1. atzinīgi vērtē vēstnieka *Choi Kyong-lim* iecelšanu par *UNHRC* 2016. gada priekšsēdētāju;
2. atzinīgi vērtē *UNHCR* gada ziņojumu ANO Ģenerālajai asamblejai, kas attiecas uz padomes 28., 29. un 30. sesiju;
3. atkārtoti pauž nostāju, ka *UNHRC* locekļi būtu jāievēl no tādām valstīm, kuras nodrošina cilvēktiesību ievērošanu, tiesiskumu un demokrātiju, un mudina ANO dalībvalstis veicināt to, lai jebkuras valsts ievēlēšana par *UNHRC* locekli būtu atkarīga no kritērijiem, kuru pamatā ir sniegums cilvēktiesību jomā; pauž bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem dažās valstīs, kas nesen ievēlētas par *UNHCR* locekļiem, piemēram, Saūda Arābijā, un uzsver, ka ir svarīgi aizstāvēt *UNHCR* neatkarību, lai tādējādi

nodrošinātu, ka tā var turpināt efektīvi un objektīvi īstenot savas pilnvaras; pauž dziļu nožēlu par sadarbības trūkumu, ko apliecinājušas dažas dalībvalstis;

4. atkārtoti pauž atbalstu speciālajām procedūrām un mandātu turētāju, piemēram, īpašo referentu, neatkarīgajam statusam, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus pilnīgi objektīvi, un aicina visas valstis sadarboties ar šīm procedūrām;
5. atkārtoti apliecina, cik svarīgs ir vispārējā regulārā pārskata (*UPR*) universālums, lai varētu panākt pilnīgu izpratni par stāvokli cilvēktiesību jomā visās ANO dalībvalstīs, un atkārtoti pauž atbalstu šā pārskata otrajam ciklam, kurā galvenā vērība ir pievērsta pirmajā ciklā pieņemto ieteikumu īstenošanai; tomēr atkārtoti aicina, lai ieteikumi, ko valstis nepieņēma pirmajā ciklā, tiktu vēlreiz pārskatīti, *UPR* procesam turpinoties;
6. uzsver nepieciešamību nodrošināt to, lai vispārējā periodiskā pārskata (*UPR*) procesā pilnībā tiktu iesaistīts plašs ieinteresēto personu loks, jo īpaši pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, un pauž bažas, ka nopietni ierobežojumi un kavēkļi traucē pilsoniskās sabiedrības līdzdalību *UPR* procesā;
7. aicina ES sekot līdzi VRP ieteikumu izpildei visos ES politikas dialogos ar attiecīgajām valstīm, lai izpētītu veidus un līdzekļus ieteikumu īstenošanai ar valstu un reģionālajām stratēģijām;
8. atzinīgi vērtē ANO Augstā cilvēktiesību komisāra pārmaiņu iniciatīvu, kuras mērķis ir uzlabot un pastiprināt ANO cilvēktiesību biroju globālo pārstāvniecību, izveidojot astoņus reģionālos centrus cilvēktiesību ievērošanas uzraudzībai un veicināšanai, tieši sadarbojoties ar partneriem, lai panāktu, ka cilvēktiesību mehānismu ieteikumi tiek reāli īstenoti;

Pilsoniskās un politiskās tiesības

9. pauž bažas par dažās valstīs veiktiem konstitucionāliem labojumiem, kuru mērķis ir mainīt noteiktos ierobežojumus attiecībā uz prezidenta pilnvaru laiku, jo šis jautājums dažos gadījumos ir radījis ar vēlēšanām saistītu vardarbību; vēlreiz apliecina, ka cieņa pret pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, tostarp individuālo un kolektīvo vārda brīvību un pulcēšanās un biedrošanās brīvību ir demokrātiskas, tolerantas un plurālistiskas sabiedrības galvenie rādītāji;
10. atkārtoti uzsver, ka politisko līderu brīva ievēlēšana periodiskās un uz vispārēju un vienlīdzīgu vēlēšanu tiesību pamata rīkotās patiesās vēlēšanās ir pamattiesības, ko visiem iedzīvotājiem vajadzētu baudīt saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju (21. panta 3. punkts) un Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (25. pants); turklāt vēlreiz apstiprina, ka vārda brīvība un rosīga un labvēlīga vide neatkarīgai un plurālistiskai pilsoniskajai sabiedrībai ir priekšnosacījumi, lai veicinātu cieņu pret cilvēktiesībām;
11. nosoda to, ka valdības spēki vairākās trešās valstīs turpina vajāt un aizturēt cilvēktiesību aizstāvjus un opozīcijas pārstāvjus; pauž bažas par negodīgiem un ierobežojošiem tiesību aktiem, tostarp ierobežojumiem attiecībā uz ārvalstu finansējumu, kas mazina pilsoniskās sabiedrības darbības iespējas; aicina visas valdības veicināt un atbalstīt plašsaziņas līdzekļu brīvību, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un cilvēktiesību

aizstāvju darbību un ļaut tiem darboties bez bailēm, represijām vai iebiedēšanas;

12. uzskata, ka mūsdienu digitālās tehnoloģijas visā pasaulē rada gan iespējas, gan problēmas saistībā ar tiesību uz privāto dzīvi aizsardzību un vārda brīvības izmantošanu tiešsaistē; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ANO īpašā referenta jautājumos par privātumu digitālajā laikmetā iecelšanu, kura pilnvarās ietilpst novērošanas un privātuma jautājumi, kas skar cilvēkus gan tiešsaistē, gan bezsaistē;
13. atgādina par ES nostāju par pilnīgu neiecietību pret nāvessodu un par jau ilgstoši pausto nostāju pret spīdzināšanu, nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu izturēšanos un sodīšanu visos gadījumos un visos apstākļos; uzsver, ka ES ir svarīgi turpināt censties panākt moratorija noteikšanu nāvessodam kā pirmo soli ceļā uz tā atcelšanu, un atkārtoti uzsver, ka nāvessoda atcelšana veicina cilvēka cieņas principu ievērošanu;
14. atzinīgi vērtē līdz šim panākto ievērojamo progresu, jo daudzas valstis ir apturējušas nāvessodu izpildi, savukārt citās ir veikti likumdošanas pasākumi šā soda veida atcelšanai; tomēr pauž nožēlu, ka dažās valstīs pēdējo gadu laikā nāvessodu izpilde atjaunota; aicina atkal neieviešāt nāvessodu tās valstīs, kuras ir atcēlušas šo soda veidu vai jau ilgstoši noteikušas tā moratoriju;
15. aicina ES un tās dalībvalstis īstenot īpašā referenta ieteikumus savos iekšpolitikas virzienos, lai cīnītos pret rasu, etniska un ksenofobiska naida izplatīšanos un kūdīšanu internetā un sociālo plašsaziņas līdzekļu tīklos, veicot atbilstošus likumdošanas pasākumus un vienlaikus pilnīgi ievērojot pārējās pamattiesības, piemēram, vārda un uzskatu brīvību;

Sociālās un ekonomiskās tiesības

16. pauž nožēlu, ka pat vairāk nekā 20 gadus pēc tam, kad pieņemta Vīnes deklarācija par visu cilvēktiesību universālumu, nedalāmību, savstarpējo atkarību un savstarpējīgo raksturu, Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (*ICESCR*) neuzskata par līdzvērtīgu Starptautiskajam paktam par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*) un tam netiek pievērsta līdzvērtīga uzmanība; atzīt *UNHCR* centienus īstenot visas cilvēktiesības uz vienlīdzīgiem pamatiem un pievērst tām līdzvērtīgu uzmanību, izveidojot ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību jomas speciālo procedūru mandātu turētāju amatu;
17. pauž dziļas bažas par galējas nabadzības pieaugumu, kas apdraud iespēju pilnībā izmantot visas cilvēktiesības; šajā sakarībā atzinīgi vērtē, *UNHRC* īpašā referenta ziņojumu par galēju nabadzību un cilvēktiesībām (*A/HRC/29/31*) un atbalsta viņa priekšlikumus galējas nabadzības likvidēšanai, tostarp: piešķirt ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām tādu pašu nozīmi un prioritāti, kāda tiek dota pilsoniskajām un politiskajām tiesībām; atzīt tiesības uz sociālo aizsardzību; īstenot tādu fiskālo politiku, kuras mērķis ir jo īpaši mazināt nevienlīdzību; aktualizēt un piešķirt jēgu tiesībām uz vienlīdzību; un diskusiju par cilvēktiesībām centrā izvirzīt jautājumus par resursu pārdali; uzsver — lai gan lielākā daļa pasaules nabadzīgo ir sievietes un viņu vadītas māsaiņniecības, ir svarīgi nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi resursiem un nodarbinātībai gan sievietēm, gan vīriešiem;
18. uzskata, ka korupcija, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, sabiedrisko labumu

nesaimnieciska pārvaldība un atbildības trūkums veicina iedzīvotāju cilvēktiesību pārkāpšanu, jo tādējādi valstu budžetiem tiek atņemti līdzekļi, kuri būtu jāvelta cilvēktiesību attīstībai ar tādiem ļoti nepieciešamiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, kā, piemēram, izglītība, veselības aprūpes pamatpakalpojumi un cita veida sociālā infrastruktūra; uzskata, ka korupcijas apkarošanā ļoti svarīgi ir pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu, jo īpaši tiesības uz informāciju, uz vārda un pulcēšanās brīvību, uz neatkarīgu tiesu varu un demokrātisku līdzdalību valsts pārvaldē;

19. uzsver, ka minoritāšu kopienām trešās valstīs ir īpašas vajadzības, un ka būtu jāveicina to pilnīga vienlīdzība visās ekonomiskās, sociālās, politiskās un kultūras dzīves jomās;

Uzņēmējdarbība un cilvēktiesības

20. stingri atbalsta ANO Vadošo principu uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām efektīvu un visaptverošu īstenošanu gan ES, gan ārpus tās un stingri iesaka ES dalībvalstīm izstrādāt un īstenot valstu rīcības plānus; turklāt atkārtoti uzsver, cik Eiropas Savienībai ir svarīgi veicināt uzņēmumu sociālo atbildību un to, lai Eiropas uzņēmumi uzņemtos vadošo lomu, veicinot uzņēmējdarbības un cilvēktiesību starptautiskos standartus; aicina ANO un ES risināt problēmas, kas skar zemes tiesību aizstāvjus, kuri kļuvuši par upuriem represijām, tostarp draudiem, vajāšanai, patvaļīgai apcietināšanai, uzbrukumiem un slepkavībām, jo ir kritizējuši liela mēroga zemes platību iepirkumus, kas trešās valstīs apdraud lauku iedzīvotāju tiesības uz zemi un pārtiku; aicina ANO mehānismus un ES rīcības plānu par cilvēktiesībām un demokrātiju savos projektos cilvēktiesību jomā sistemātiski iekļaut zemes aizstāvju jautājumu;
21. atzinīgi vērtē ANO augstā cilvēktiesību komisāra iniciatīvu uzlabot pārskatatbildības un aizsardzības līdzekļu projektu ar mērķi veicināt taisnīgāku un efektīvāku valstu tiesiskās aizsardzības līdzekļu sistēmu, jo īpaši gadījumos, kad uzņēmējdarbības sektorā notikuši rupji cilvēktiesību pārkāpumi; aicina visas valdības izpildīt savus pienākumus un nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu un tiesas pieejamību cietušajiem, kuri saskaras gan ar praktiskām, gan juridiskām problēmām saistībā ar piekļuvi tiesiskās aizsardzības līdzekļiem valstu un starptautiskā līmenī gadījumos, kad uzņēmējdarbības sektorā notikuši cilvēktiesību pārkāpumi;
22. atzīmē, ka 2015. gada jūlijā pirmo sanāksmi rīkoja ar *UNHRC* 2014. gada 26. jūnija rezolūciju izveidotā starpvaldību darba grupa ar neierobežotu sastāvu (*IGWG*), kuras mērķis ir izstrādāt tādu juridiski saistošu starptautisku instrumentu starptautiskām korporācijām un citiem uzņēmumiem, kas nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu; turklāt aicina, lai ES atbalstītu centienus saskaņot savu politiku ar ESAO vadlīnijām daudznacionāliem uzņēmumiem un iesaka ES un tās dalībvalstīm aktīvi iesaistīties debatēs par ANO sistēmā veidojamu juridiski saistošu starptautisku instrumentu par uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām;

Migrācija

23. pauž bažas par visnopietnāko humanitāro krīzi kopš Otrā pasaules kara, arvien pieaugošam skaitam cilvēku pametot savas mājas vajāšanas, bruņotu konfliktu, vispārējas vardarbības un klimata pārmaiņu dēļ, kā arī meklējot aizsardzību un labāku dzīvi, kā dēļ viņi riskē ar savu dzīvību bīstamos ceļojumos;

24. uzskata, ka ar bēgļiem saistītās humanitārās krīzes radītās problēmas jārisina visaptverošā veidā, atbilstoši solidaritātes principam ES, kā arī ciešā sadarbībā ar ANO un tās aģentūrām; aicina visas valstis attiecībā uz migrāciju īstenot uz cilvēktiesībām balstītu pieeju, migrācijas politikas un pārvaldības centrā liekot migrantu tiesības, turklāt īpašu uzmanību pievēršot situācijai, kādā atrodas imigranti no atstumtām un mazāk aizsargātām grupām, piemēram, sievietes un bērni; aicina visas valstis novērst ar dzimumu saistītu vardarbību pret sievietēm un meitenēm un uzsver, cik svarīgi ir migrācijas politiku izstrādāt no dzimumu perspektīvas, lai reaģētu uz viņu īpašajām vajadzībām;
25. atgādina, ka visām valstīm ir pienākums ievērot un aizsargāt visu to jurisdikcijā nonākušo personu cilvēktiesības neatkarīgi no viņu pilsonības vai izcelsmes un neatkarīgi no viņu imigrācijas statusa; atgādina, ka visaptveroša migrācijas stratēģija ir cieši saistīta ar attīstības un humanitārās politikas virzieniem, tostarp ar humanitāro koridoru izveidi un humanitāro vīzu ieviešanu, kā arī citiem ārpolitikas pasākumiem; atgādina, ka migrantu atgriešanai vajadzētu notikt vienīgi pilnībā ievērojot viņu tiesības un pamatojoties uz brīvi un apzināti pieņemtiem lēmumiem, kā arī tikai tad, kad viņu valstī tiek garantēta viņu tiesību aizsardzība; aicina valdības izbeigt migrantu patvaļīgus arestus un aizturēšanas;
26. pauž bažas par pastāvīgo un plaši izplatīto migrantu diskrimināciju un viņu tiesību pārkāpumus, tostarp attiecībā uz patvēruma meklētājiem un bēgļiem; aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt darbu, ko veic ANO īpašais referents migrantu cilvēktiesību jautājumos, kā arī īstenot viņa ieteikumus; aicina valdības ievērot tiesības uz patvērumu un nodrošināt migrantu cilvēktiesības un cieņu, turklāt jebkādos apstākļos ievērot neizraidīšanas principu; aicina valstis, ja tas vēl nav izdarīts, visās valstu programmās un iestādēs migrācijas jomā izveidot tādas sistēmas un procedūras, ar kurām nodrošināt to starptautisko saistību cilvēktiesību jomā pilnīgu ievērošanu;

Klimata pārmaiņas un cilvēktiesības

27. atzinīgi vērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) ietvaros noslēgto Parīzes nolīgumu, kas attiecas uz pielāgošanos, ietekmes mazināšanu, tehnoloģiju attīstību un nodošanu un spēju veidošanu; uzstāj, ka klimata pārmaiņu jautājums būtu jāintegrē visās ekonomikas politikas jomās; mudina visus nolīguma parakstītājus pieņemt steidzamus un vērienīgus ietekmes mazināšanas un pielāgošanās pasākumus, integrējot klimata pārmaiņu jautājumu visās politikas jomās;
28. atgādina, ka klimata pārmaiņu nelabvēlīgā ietekme rada tūlītējus un potenciāli neatgriezeniskus pasaules mēroga draudus cilvēktiesību pilnīgai īstenošanai, un ka šīs pārmaiņas ievērojami ietekmē visneaizsargātākās iedzīvotāju grupas, kuru tiesību situācija jau tā ir nedroša; ar bažām atzīmē prognozes, ka ar klimatu saistīti negadījumi, piemēram, jūras līmeņa paaugstināšanās un ekstremālas laikapstākļu izmaiņas, kas vecina sausumu un plūdus, radīs vēl vairāk cilvēku bojāeju, iedzīvotāju pārvietošanos un pārtikas un ūdens trūkumu;
29. aicina starptautisko sabiedrību risināt ar terminu "klimata bēglis" saistītās tiesiskās nepilnības, tostarp noteikt tā definīciju starptautiskajās tiesībās vai visos juridiski saistošos starptautiskos nolīgumos;

Sieviešu tiesības

30. uzsver, ka ir svarīgi nemazināt Pekinas rīcības platformas *acquis* nozīmi attiecībā uz to, ka izglītības un veselības aprūpes pieejamība ir pamata cilvēktiesības, un attiecībā uz seksuālo un reproduktīvo tiesību aizsardzību; uzsver, ka seksuālās un reproduktīvās veselības tiesību vispārēja ievērošana un piekļuve attiecīgiem pakalpojumiem veicina mātes un bērna mirstības samazināšanos; norāda, ka ģimenes plānošana, mātes veselība, viegla piekļuve kontracepcijai un iespēja drošos apstākļos veikt abortu ir sieviešu dzīvības glābšanas svarīgi elementi un palīdz atsākt normālu dzīvi gadījumos, ja viņas kļuvušas par izvarošanas upuri; uzsver nepieciešamību šos politikas virzienus izvirzīt par centrālo elementu attīstības sadarbībā ar trešām valstīm;
31. uzsver, cik svarīgi ir pasākumi, kas stiprina sieviešu vadību un līdzdalību visos lēmumu pieņemšanas līmeņos; aicina valstis nodrošināt sieviešu vienlīdzīgu pārstāvību sabiedriskās iestādēs un sabiedriskajā dzīvē, tajā skaitā īpašu uzmanību pievēršot mazākumtautību sieviešu iekļaušanai;
32. atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes neseno rezolūciju Nr. 2242 par sievietēm, mieru un drošību, ar kuru sievietes tiek noteiktas par galveno komponentu visos centienos risināt globālās problēmas, tostarp pieaugošo vardarbīgo ekstrēmismu, klimata pārmaiņas un migrāciju un nodrošināt ilgtspējīgu attīstību, mieru un drošību; atzinīgi vērtē ANO Globālā pētījuma secinājumus par to, kā tiek īstenota ANO Drošības padomes rezolūcija Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību, kuros uzsvērts, ka svarīga ir sieviešu vadība un līdzdalība konfliktu risināšanā un miera veidošanā, un ka viņu iesaistīšanās ir uzlabojusi humānās palīdzības sniegšanu, stiprinājusi miera uzturētāju centienus, veicinājusi miera sarunu pabeigšanu un palīdzējusi cīnīties pret vardarbīgu ekstrēmismu; aicina ANO un visas tās dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu sieviešu autonomiju, viņu jēgpilnu iekļaušanu konfliktu novēršanā un risināšanā un miera sarunās un miera veidošanas procesā, palielinot viņu pārstāvību visos lēmumu pieņemšanas līmeņos, tostarp valsts, reģionālās un starptautiskās iestādēs un mehānismos;
33. pauž sašutumu par to, ka kopš parādījušās vardarbīgas ekstrēmistu grupas, piemēram, *Daesh* Sīrijā un Irākā un *Boko Haram* Rietumāfrikā, vardarbība pret sievietēm ir ieguvusi jaunu dimensiju, kas ir šausminošāka nekā jebkad agrāk, jo seksuālā vardarbība ir kļuvusi par neatņemamu daļu šo ekstrēmistu grupu mērķos, ideoloģijā un ienākumu avotos, un tas starptautiskajai sabiedrībai nozīmē jaunu, kritiski svarīgu problēmu; aicina visas valdības un ANO iestādes pastiprināt savu apņemšanos cīnīties pret šiem zemiskajiem noziegumiem un par sieviešu cieņas atjaunošanu, lai viņas pieredzētu tiesiskumu un saņemtu atlīdzību un atbalstu;
34. uzskata, ka viens no veidiem cīņai pret ekstrēmismu ir sieviešu autonomijas garantēšana, novēršot starp sievietēm un vīriešiem pastāvošo nevienlīdzību, kas konfliktu laikā sievietes un meitenes padara neaizsargātas; uzsver, ka jāturpina meiteņu izglītošana bēgļu nometnēs, konfliktu zonās un apgabalos, kurus skārusi galēja nabadzība vai tādi ekstrēmi vides apstākļi kā sausums un plūdi;
35. aicina Komisiju, EĀDD un priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos turpināt veicināt sieviešu un meiteņu līdzdalību politiskajā un ekonomiskajā dzīvē, iekļaujot dzimumu līdztiesības principu visās

ārpolitikas jomās un programmās, tostarp izmantojot strukturētus dialogus ar trešām valstīm, publiski izvirzot ar dzimumu saistītus jautājumus un šim nolūkam nodrošinot pietiekamus resursus;

Bērnu tiesības

36. atgādina, ka Konvencijā par bērnu tiesībām, kas tika pieņemta 1989. gadā un ir visplašāk ratificētais starptautiskais cilvēktiesību akts, ir noteiktas vairākas bērnu tiesības, tostarp tiesības uz veselību un izglītību un tiesības rotaļāties, kā arī tiesības uz ģimenes dzīvi, aizsardzību pret vardarbību un diskrimināciju un tiesības tikt uzklautiem; aicina visus šā nolīguma parakstītājus izpildīt savas saistības;
37. atzinīgi vērtē ANO plānu veikt pasaules mēroga pētījumu, lai ar uzraudzības un novērtēšanas analīzi noteiktu, kā tiek īstenoti spēkā esošie starptautiskie tiesību akti un standarti, kā arī novērtētu valstu konkrētās iespējas uzlabot politiku un risinājumus; mudina visas valstis atbalstīt šo pētījumu un aktīvi piedalīties tajā;
38. atkārtoti prasa Komisijai ierosināt visaptverošu bērna tiesību stratēģiju un rīcības plānu nākamajiem pieciem gadiem, lai ES ārpolitikas virzienos par prioritāti noteiktu bērnu tiesības, atbalstot ES centienus veicināt šo tiesību ievērošanu, jo īpaši veicinot bērnu nodrošinājumu ar ūdeni, sanitāriju, veselības aprūpi un izglītību, nodrošinot bruņotos grupējumus iekļautu bērnu rehabilitāciju un reintegrāciju, izskaužot bērnu darbu, spīdzināšanu, aizdomas par bērnu saikni ar ļaunajiem gariem, cilvēku tirdzniecību, laulības ar bērniem un bērnu seksuālu izmantošanu, kā arī palīdzot bērniem bruņotos konfliktos un nodrošinot konfliktu zonu un bēgļu nometņu bērniem izglītības iespējas;

LGBTI personu tiesības

39. pauž bažas par to, ka vairākās valstīs vēl arvien ir spēkā diskriminējoši tiesību akti un prakse un sastopama vardarbība pret personām to seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes dēļ; mudina rūpīgi uzraudzīt LGBTI personu stāvokli valstīs, kurās nesen pieņemtie pret LGBTI personām vērstie likumi apdraud seksuālo minoritāšu pārstāvju dzīvību; pauž nopietnas bažas par tā dēvētajiem „pretpropagandas” tiesību aktiem, kas ierobežo vārda un pulcēšanās brīvību, tostarp arī Eiropas valstīs;
40. atbalsta ANO augstā cilvēktiesību komisāra pastāvīgo darbu cīņā ar šiem diskriminējošiem tiesību aktiem, jo īpaši izmantojot paziņojumus, ziņojumus un kampaņu "Brīvs un vienlīdzīgs", kā arī citu ANO struktūru darbu; pauž bažas par LGBTI cilvēktiesību aizstāvju pamatbrīvību ierobežojumiem un aicina ES palielināt atbalstu viņiem; norāda, ka LGBTI personu pamattiesības drīzāk tiek ievērotas tad, ja šīm personām ir iespējas attiecības legalizēt, piemēram, reģistrēt partnerību vai laulību;

Cilvēktiesību aizstāvji

41. aicina visas valdības veicināt un atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas un cilvēktiesību aizstāvjus un ļaut viņiem darboties bez bailēm, apspiešanas vai iebiedēšanas, sadarboties ar *UNHCR UPR* mehānismu un nodrošināt, ka tiek sauktas pie atbildības valstis, kas ir atbildīgas par represijām pret cilvēktiesību aktīvistiem; uzskata, ka cilvēktiesību aizstāvju un opozīcijas aktīvistu sistemātiska iebiedēšana un apcietināšana vairākās valstīs, kas ir *UNHCR* locekles, apdraud *UNHCR* uzticamību;

mudina ES un tās dalībvalstis veicināt ANO līmeņa iniciatīvu par saskaņota un visaptveroša risinājuma izstrādi tām galvenajām problēmām, ar kurām visā pasaulē saskaras gan cilvēktiesību aizstāvji, kas strādā ar sieviešu tiesībām, vides, zemes un pamatiedzīvotāju tiesību aizstāvību, korupciju un nesodāmību, gan arī žurnālisti un citi cilvēktiesību aizstāvji, kuri izmanto plašsaziņas līdzekļus, tostarp tiešsaistes un sociālos plašsaziņas līdzekļus, kā arī pastāvīgi atmaskot uzbrukumus viņiem;

Cīņa ar nesodāmību un Starptautiskā Krimināltiesā (ICC)

42. atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu *ICC* darbam saistībā ar tās lomu centienos izbeigt to personu nesodāmību, kuras vainīgas vissmagākajos un starptautisko sabiedrību ietekmējošos noziegumos, un nodrošināt taisnīgumu kara noziegumu, noziegumu pret cilvēci un genocīda upuriem; saglabā modrību attiecībā uz jebkādiem centieniem iedragāt šīs tiesas leģitimitāti vai neatkarību; mudina ES un tās dalībvalstis sadarboties ar tiesu un sniegt tai stingru diplomātisko, politisko un finansiālo atbalstu, tostarp arī ANO ietvaros; aicina ES, tās dalībvalstis un tās īpašos pārstāvjus aktīvi veicināt *ICC*, tās lēmumu izpildi un cīņu pret nesodāmību par Romas statūtu noziegumiem, tostarp stiprinot un paplašinot tās attiecības ar Drošības padomi un nodrošinot, ka ES dalībvalstis ātri ratificē Romas statūtu Kampalas grozījumus, kuros definēts agresijas noziegums;

Bezpilota lidaparāti un autonomie ieroči

43. atkārtoti aicina ES Padomi izstrādāt vienotu ES nostāju attiecībā uz bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu, lielāko nozīmi piešķirot cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību ievērošanai un risinot tādus jautājumus kā tiesiskais satvars, samērīgums, atbildība, civiliedzīvotāju aizsardzība un pārredzamība; vēlreiz mudina ES aizliegt tādu pilnībā autonomu ieroču izstrādi, ražošanu un izmantošanu, kas ļauj izdarīt uzbrukumu bez cilvēka iejaukšanās; uzsver, ka cilvēktiesības ir jāiekļauj visos ar trešām valstīm risināmos dialogos par terorisma apkarošanu;

ES iesaistīšanās

44. atgādina, cik ES ir svarīgi aktīvi un pastāvīgi iesaistīties visos ANO cilvēktiesību mehānismos, jo īpaši Trešās komitejas, Ģenerālās Asamblejas (ANO ĢA) un *UNHCR* darbā; atzīst EĀDD, ES delegāciju Ņujorkā un Ženēvā un dalībvalstu centienus palielināt ES konsekvenci attiecībā uz cilvēktiesību jautājumiem ANO līmenī, izmantojot savlaicīgas un būtiskas konsultācijas, lai nodrošinātu vienota viedokļa paušanu; mudina ES rīkoties aktīvāk, lai tiktu sadzirdēts tās viedoklis, tostarp pastiprinot arvien pieaugošo pārrobežu reģionālo iniciatīvu praksi, kā arī veicot līdzsponsorēšanu un uzņemoties vadošo lomu attiecībā uz rezolūcijām; atkārtoti aicinājumu panākt labāku ES rīcības pamanāmību visos daudzpusējos forumos;
45. aicina ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos turpināt uzlabot ES cilvēktiesību politikas efektivitāti, saskaņotību un pamanāmību *UNHCR* kontekstā un turpināt attīstīt ciešu sadarbību ar *OHCHR* un speciālajām procedūrām;
46. stingri uzsver Padomes Cilvēktiesību darba grupas (*COHOM*) nozīmi gan uzlabojot to, kā tiek sagatavota un koordinēta ES nostāja attiecībā uz *UNHRC* sesijām, gan risinot jautājumu par konsekvenci ES ārējās un iekšējās cilvēktiesību politikas virzienos;

atgādina par to, cik svarīgi ir saglabāt institucionalizēto praksi nosūtīt Parlamenta delegāciju uz *UNHRC* un ANO Ģenerālo asambleju;

Cilvēktiesību iesaiste visos ES politikas virzienos

47. aicina ES veicināt cilvēktiesību universālumu un nedalāmību, tostarp pilsoniskās tiesības un politiskās, ekonomiskās, sociālās un kulturālās tiesības atbilstīgi Lisabonas līguma 21. pantam un Vispārīgajiem noteikumiem attiecībā uz Savienības ārējo darbību;
48. atkārtoti aicina ES pieņemt uz tiesībām balstītu pieeju un integrēt cilvēktiesību ievērošanu tirdzniecībā, investīciju politikas virzienos, publisko pakalpojumu un attīstības sadarbības jomās un kopējā drošības un aizsardzības politikā; uzsver arī to, ka ES cilvēktiesību politikā būtu jānodrošina tās iekšējās un ārējās politikas virzienu saskaņotība atbilstoši ES līguma saistībām;
49. uzsver, ka dzimumu jautājumiem jābūt sistemātiskai un neatņemamai daļai visos cilvēktiesību dialogos starp ES un trešām valstīm; aicina EĀDD papildus cilvēktiesību dialogiem ar trešām valstīm izveidot dzimumu jautājumu dialogus;

Valstis, uz kurām attiecas vispārējais periodiskais pārskats (*UPR*)

Burundi

50. turpina paust nopietnas bažas par krīzes humanitārajām sekām uz civiliedzīvotājiem valstī un reģionā kopumā; prasa ES turpināt cieši sadarboties ar Austrumāfrikas valstu kopienu un Āfrikas Savienību, cenšoties panākt valdības un opozīcijas vienošanos, lai atkal varētu izveidot iekļaujošu un demokrātisku politisko sistēmu;

Gruzija

51. atzinīgi vērtē Gruzijas dalību *UNHCR* un neseno *UPR* par Gruziju; atzīmē nozīmīgas likumdošanas reformas, kuru rezultātā ir panākts zināms progress un uzlabojumi attiecībā uz tieslietu un tiesībsardzības jomu, prokuratūru, cīņu pret sliktu izturēšanos, bērnu tiesībām, privātuma un personas datu aizsardzību un valsts iekšienē pārvietotām personām (*IDP*);
52. tomēr atzīmē, ka ir nepieciešami papildu centieni saistībā ar sliktu izturēšanos, jo īpaši attiecībā uz pirmstiesas apcietinājumu un upuru rehabilitāciju; turpina paust bažas par vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvību un to, ka novērotāji nevar piekļūt okupētajiem Abhāzijas reģioniem un Chinvali reģionam/Dienvidosetijai, kur vēl arvien plaši izplatīti ir cilvēktiesību pārkāpumi; aicina Gruzijas valdību veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu turpmāku rīcību saistībā ar *UPR* procesā sniegtajiem ieteikumiem;

Izraēla/Palestīna

53. pauž dziļu nožēlu, ka Izraēla neļāva ANO īpašajam referentam par cilvēktiesību stāvokli palestīniešu teritorijās *Makarim Wibisono* tajās iekļūt, un ka viņam nācās atkāpties no amata, jo viņš nevarēja pildīt savus uzdevumus pilnīgi neatkarīgi;

Libāna

54. uzteic Libānu par atvērto robežu un uzņemšanas politiku, ko tā jau gadiem ilgi īstenojusi attiecībā uz bēgļiem no Palestīnas, Irākas un Sīrijas, un aicina Eiropas Savienību piešķirt vairāk resursu un cieši sadarboties ar Libānas iestādēm, lai palīdzētu šai valstij arī turpmāk nodrošināt bēgļu un patvēruma meklētāju tiesību aizsardzību; šajā sakarībā pauž bažas par ziņojumiem, ka Sīrijas bēgļu vidū esot ievērojams skaits bērnu un/vai piespiedu laulību gadījumu; mudina Libānas valdību apsvērt iespēju grozīt tiesību aktus, kas regulē ieceļošanu un uzturēšanos Libānā un izbraukšanu no tās, jo pašlaik ar šiem aktiem patvēruma meklētāji un bēgļi netiek nošķirti no migrantiem;
55. atbalsta ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas (*CEDAW*) ieteikumus, aicinot īstenot pasākumus mājsaimniecības pakalpojumu jomā nodarbināto sieviešu labākai informēšanai par viņu cilvēktiesībām saskaņā ar *CEDAW* konvenciju, kurai Libāna ir pievienojusies; it īpaši uzsver nepieciešamību atcelt t. s. kafala sistēmu un nodrošināt mājsaimniecības pakalpojumu jomā nodarbināto sieviešu efektīvu piekļuvi tiesu iestādēm, tostarp garantējot viņu drošību un dzīvesvietu laikā, kamēr norit juridiskās un administratīvās procedūras attiecībā uz viņu statusu;

Mauritānija

56. uzsver — kaut arī Mauritānijas valdībai ir izdevies panākt progresu saistībā ar likumdošanas pasākumiem, kuru mērķis ir cīnīties pret visu veidu verdzību un verdzībai līdzīgu praksi, tomēr nepietiekami efektīva īstenošana veicina šāda veida prakses noturību; aicina iestādes ieviest pret verdzību vērstu likumu, uzsākt valsts mēroga, sistemātisku un regulāru neapkopoto datu vākšanu par visiem verdzības veidiem un veikt rūpīgu uz pierādījumiem balstītu pētījumu par verdzības vēsturi un dabu, lai izskaustu šādu praksi;
57. mudina Mauritānijas varas iestādes atļaut vārda un pulcēšanās brīvību saskaņā ar starptautiskajām konvencijām un savas valsts likumiem; aicina arī atbrīvot *Biram Dah Abeid*, *Bilal Ramdane* un *Djiby Sow*, lai viņi varētu turpināt nevardarbīgu kampaņu pret verdzības turpināšanos, nebaidoties no vajāšanas vai iebiedēšanas;

Mjanma

58. atzinīgi vērtē uz konkurenci balstītu vēlēšanu sarīkošanu 2015. gada 8. novembrī, kas ir svarīgs pagrieziena punkts valsts demokrātiskajā pārejā; tomēr turpina paust bažas par šo vēlēšanu konstitucionālo regulējumu, saskaņā ar kuru 25 % vietu parlamentā ir rezervētas militārpersonām; atzīst līdz šim gūtos panākumus attiecībā uz cilvēktiesībām, vienlaikus nosakot vairākas jomas, par kurām vēl arvien ir lielas bažas, tostarp minoritāšu tiesības un vārda, bīdrosšanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvība;
59. nosoda rohingu diskrimināciju, ko vēl pasliktina šīs kopienas juridiskā statusa trūkums un pret nebudistiem arvien biežāk vērstā naida runa; aicina pilnībā, pārredzami un neatkarīgi izmeklēt visus ziņojumus par cilvēktiesību pārkāpumiem pret rohingiem un uzskata, ka Parlamenta 2015. gadā pieņemtie četri likumi "rases un reliģijas aizsardzībai" ir diskriminējoši attiecībā uz dzimumu; pauž nožēlu, ka lai Augstā cilvēktiesību komisāra birojam (*OHCHR*) vēl arvien nav atļauts izveidot biroju šajā valstī; prasa pirms sarunu par ES un Mjanmas investīciju nolīgumu noslēgšanas veikt pilnīgu novērtējumu par ietekmi uz ilgtspēju un cilvēktiesībām;

Nepāla

60. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada 20. septembrī stājās spēkā jaunā Nepālas konstitūcija, kam būtu jāliek pamati valsts turpmākajai politiskajai stabilitātei un ekonomikas attīstībai; pauž cerību, ka tuvākajā nākotnē tiks risināti atlikušie problēmjautājumi, kas saistīti ar minoritāšu, tostarp dalītu, politisko pārstāvību un pilsonības tiesību aktiem;
61. pauž nožēlu par to, ka plaši izplatīta ir nesaukšana pie atbildības par pilsoņu kara laikā abu pušu izdarītajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, lai gan 2014. gada maijā tika pieņemts Likums par patiesību, izlīgumu un pazušanu; mudina Nepālas valdību pievienoties Starptautiskajai konvencijai par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušanu; nosoda ierobežojumus, kas piemēroti Tibetas bēgļu pamatbrīvībām; mudina Indiju atcelt neoficiālo Nepālas ekonomikas blokādi, kas apvienojumā ar postošo 2015. gada aprīļa zemestrīci ir izraisījusi humanitāro krīzi un vēl gandrīz vienu miljonu nepāliešu dzen nabadzībā;

Omāna

62. uzteic Omānu par to, ka tika izveidota valdības Nacionālā Cilvēktiesību komisija (*NHRC*) un izteikts atbilstošs uzaicinājums, lai 2014. gada septembrī valstī vēsturiskā vizītē varētu ierasties ANO īpašais referents jautājumos par tiesībām uz miermīlīgu pulcēšanos; pauž cerību, ka šie konstruktīvie pasākumi sekmēs Omānas intensīvāku sadarbību ar ANO cilvēktiesību pārstāvjiem un neatkarīgām cilvēktiesību organizācijām;

Ruanda

63. pauž bažas par cilvēktiesību stāvokli Ruandā, tostarp par vārda un biedrošanās brīvības ierobežojumiem, demokrātisko iespēju mazināšanos politiskās opozīcijas partijām un neatkarīgām pilsoniskās sabiedrības darbībām un par tiesu sistēmas neatkarībai labvēlīgas vides trūkumu; aicina Ruandas valdību izveidot demokrātijas telpu, kurā varētu brīvi darboties visas sabiedrības daļas;
64. pauž bažas par konstitucionālajām izmaiņām, kuru mērķis ir ļaut pie varas esošajam prezidentam kandidēt vēl uz trešo pilnvaru termiņu; aicina Ruandas valdību ievērot Āfrikas Demokrātijas, vēlēšanu un pārvaldības hartu, kuras 5. pants nosaka, ka valstis veic visus vajadzīgos pasākumus konstitucionālās kārtības nodrošināšanai, it īpaši konstitucionālu varas maiņu, un kuras 23. pants par nelikumīgiem nosaka jebkādas konstitūcijas grozījumus, kas ir pretrunā valdības demokrātiskas maiņas principiem;

Saūda Arābija

65. pauž nopietnas bažas par satraucošo apjomu, kādā Saūda Arābijas tiesas 2015. gadā piespriedušas nāvessodu; pauž satraukumu par pēdējās nedēļās veikto masveidīgo nāvessoda izpildi;
66. aicina ES sadarbībā ar Saūda Arābijas iestādēm cieši uzraudzīt saudiešu blogera un 2015. gada Saharova balvas laureāta *Raif Badawi* veselības stāvokli, jo tiek ziņots, ka viņš uzsācis bada streiku;

Dienvidsudāna

67. atzinīgi vērtē miera līgumu, ko pilsoņu kara izbeigšanai karojošās puses parakstīja 2015. gada 28. augustā un kas paredz pagaidu varas dalīšanu, drošības pasākumus un hibridtiesas izveidi nolūkā tiesāt par visiem kopš konflikta sākuma izdarītajiem noziegumiem; atgādina, ka konfliktā ir tūkstošiem bojāgājušo un tā dēļ pārvietoti un par bēgļiem kļuvuši simtiem tūkstoši cilvēku;
68. aicina visas puses atturēties no cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, tostarp no starptautiskiem noziegumiem, piemēram, sodīšanas ar nāvi bez tiesas sprieduma, etniskas vardarbības, ar konfliktu saistītas seksuālās vardarbības, tostarp izvarošanas, kā arī uz dzimumu balstītas vardarbības, bērnu vervēšanas un izmantošanas, piespiedu pazušanas un patvaļīgas apcietināšanas un aizturēšanas;

Sīrija

69. uzsver, cik svarīgs ir darbs, ko veic ANO Neatkarīgā starptautiskā izmeklēšanas komisija Sīrijas jautājumā; ar dziļām bažām norāda uz izmeklēšanas komisijas pamatsecinājumu, ka civiliedzīvotāju upuru, patvaļīgas pārvietošanas un iznīcināšanas galvenie cēloņi joprojām ir tīša vēršanās pret civiliedzīvotājiem, neselektīvi un nesamērīgi uzbrukumi, uzbrukumi civiliedzīvotājiem un aizsargātiem kultūras mantojuma objektiem un aplenkumu un blokāžu izmantošana par soda metodi; uzsver nepieciešamību īpašu uzmanību un atbalstu sniegt gan sievietēm, kas cietušas no vardarbības, gan sieviešu organizācijām un to līdzdalībai humānās palīdzības sniegšanā un konfliktu risināšanā;
70. aicina ES un dalībvalstis palīdzēt nodrošināt izmeklēšanas komisijai pietiekamu finansējumu, lai tā varētu pildīt savas pilnvaras, t. i., noskaidrot faktus un apstākļus attiecībā uz visiem smagajiem cilvēktiesību pārkāpumiem un, kad iespējams, identificēt vainīgos, lai panāktu, ka pie atbildības tiktu sauktas personas, kas izdarījušas pārkāpumus, tostarp tādus, kuri varētu būt noziegumi pret cilvēci;
71. uzsver visu iesaistīto pienākumu aizsargāt civiliedzīvotājus, ievērot to cilvēktiesības un apmierināt pamatvajadzības atbilstoši starptautiskajiem cilvēktiesību un humanitāro tiesību aktiem; atkārtoti pauž pārliecību, ka ilgtspējīgu Sīrijas krīzes risinājumu var sasniegt tikai ar iekļaujošu politisku noregulējumu, un aicina visas iesaistītās puses strādāt, lai panāktu patiesu politisku pāreju, kas atbilst Sīrijas tautas likumīgajām vēlmēm un ļauj tiem neatkarīgi un demokrātiski noteikt savu nākotni;

Venecuēla

72. atzinīgi vērtē to, ka Venecuēlā 2015. gada 6. decembrī notika brīvas un taisnīgas vēlēšanas; pauž nožēlu, ka sākusies jauna politiska krīze, kaut sākotnēji šķita, ka gan valdība, gan opozīcijas spēki pieņēma vēlēšanu rezultātus; atgādina, cik svarīgi ir ievērot konstitūciju un cilvēktiesības un nepieļaut mēģinājumus neņemt vērā Venecuēlas iedzīvotāju vēlēšanās pausto gribu;
73. atgādina, ka jaunajai valdībai būs jārisina plašs cilvēktiesību jautājumu klāsts, sākot ar nesodīšanu un nesaukšanu pie atbildības par sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma, ko citstarp veikuši arī drošības spēki, līdz patvaļīgai apcietināšanai un aizturēšanai,

politieslodzīto tiesībām uz taisnīgu tiesu un tiesu sistēmu neatkarībai, pulcēšanās un bīdrosānās brīvībai un plašsaziņas līdzekļu brīvībai;

Jemena

74. pauž nopietnas bažas par dramatisko un vardarbīgu konfliktu un nepieredzēto humanitāro krīzi valstī, turklāt Jemenas civiliedzīvotāji ir pirmie, kuri cieš no pašreizējās militārās eskalācijas un ekstrēmistu un teroristu grupām, kuras izmanto šo situāciju;
75. pauž nožēlu par vairākiem uzbrukumiem medicīnas personālam un objektiem, un mudina konfliktā iesaistītās puses ievērot starptautisko humanitāro tiesību pamatprincipus;
76. pauž pārliecību, ka tikai plaša politiska vienošanās ANO koordinētajā sarunās var nodrošināt ilgtspējīgu risinājumu, atjaunot mieru un saglabāt Jemenas vienotību un teritoriālo integritāti, turklāt atkārtoti pauž atbalstu visiem reģionālajiem dalībniekiem, kuriem risinājuma meklējumos būtu jārīkojas atbildīgi un konstruktīvi;

o

o o

77. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsekretāram, ANO 69. Ģenerālās asamblejas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajam cilvēktiesību komisāram un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas ģenerālsekretāram.